A°. 1843. N°. 94.

DONDERDAG DEN 23sten NOVEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 17den dezer, het Schip de Zwaan, Kapt. C. J. van Driesten, van Amsterdam, hebbende 53 dagen reis.

IN TEXEL GEARRIVEERD:

Den 10den September, het Schip Harmonie, Kapt. C. A. Schönbeck, — Den 11den, het Schip Hillegondo Ida, Kapt. H. A. Hendriks.— Idem, het Schip Wilhelmina, Kapt. J. N. Klint. — Allen van hier.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 18 September 1843.*)

BELGIE.

OSTENDE, 13 *September*.

Sedert gisteren avond heerschte te Ostende eene ongekende drukte; vier spoorwagentreinen zijn in de laatste vierentwintig uren aangekomen; iedere trein, die uit 30 à 35 rijtuigen bestond, heeft 1000 reizigers herwaarts gevoerd; heden ochtend zijn nog vele andere uit onze omstreken gearriveerd. Men zoude moeten teruggaan tot de aankomst van Koning Leopold in de maand Julij 1831; en misschien zelfs tot het bezoek van Napoleon, om de wedergade te vinden van de tegenwoordige ophooping van menschen.

Ten 1 ure was de stad evenwel tamelijk stil; de ambachtslieden voltooiden de toebereidselen voor de ontvangst; de meeste ingezetenen en vreemdelingen waren in hunne woningen of hotels, berekenende dat de Koningin Victoria niet dan vrij laat in den achtermiddag zoude landen, toen men vernam dat de kanonniers naar hunne stukken op de wallen snelden en in allerijl naar de kazernen bevelen werden gezonden, om de troepen oogenblikkelijk te doen uitrukken. Naar ik heb vernomen is de Koning de eerste geweest, die van het Belvedère op het paleis het vaartuig ontwaarde, op hetwelk de Koningin van Groot-Brittannie zich bevond. Naauwelijks waren eenige oogenblikken verloopen toen de wacht op den vuurtoren de nadering der koninklijke stoomboot bevestigde; weldra zag men dat prachtige vaartuig opdagen, al de stoombooten van het escorte vooruit stomende en op eenen grooten afstand in zee kenbaar aan de koninklijke vlag, welke van den grooten mast wapperde. Nog nimmer heeft fraaijer weder een schooner feest begunstigd; het was een aller imposantst schouwspel dit schip bij zomer zonneschijn, onder het kanongebulder van de wallen, van de Louise Marie en de in het rond gelegen kanonneerbooten, te midden eener langs den dijk, de kaden en op de huizen geplaatste en nog steeds grooter wordende volksmassa, de haven van Ostende te zien binnenkomen.

Zoodra de laatste bevelen waren gegeven verliet de Koning, die over alles het toezigt had willen houden, met de Koningin het paleis. HH. MM. waren vergezeld door den graaf van Aerschot, den luit. generaal Hane de Steenhuysen, den graaf Goblet, de barones de Stassart, den Hr. Conway en eenen ordonnans-officier.

HH. MM. kwamen het eerst bij de landingsplaats aan en namen plaats in de tent die ter ontvangst der Engelsche Koningin was opgerigt, toen het geschut de Victoria and Albert begroette. Vervolgens verscheen de Engelsche gezant te Brussel en echtgenoot, de plaatskommandant, de burgemeester en schepenen, de Engelsche konsul, de officieren der bezetting en verscheiden Britten van aanzien, onder welke de Kolonel Cunningham. De troepen stonden onder het bevel van den generaal Deys; de dienst in de haven werd waargenomen door den kapitein ter zee Lahure.

Inmiddels naderde het vorstelijke stoomschip met grooten spoed; op het oogenblik dat het voor den steiger kwam klonk een algemeene hurah-kreet en het geroep van *leve de Koningin van Engeland!* door de lucht. Terwijl de muziek van het 6de reg van linie het Engelsche volkslied *God save the Queen* aanhief stond de doorluchtige bezoekster op het dek van haar vaartuig, aan den arm van prins Albert. Zoodra het schip aan den wal vast lag begaven de koning en de koningin der Belgen zich aan boord; de koningin zette het eerst den voet op het dek en omhelsde terstond hare doorluchtige nicht; de koning kuste eerst de hand zijner vorstelijke nicht omhelsde haar vervolgens en drukte de hand van prins Albert, die de koningin der belgen had omhelsd. Sir H. Seymour en echtgenoot, de Graaf Goblet en Mad. de Stassart begaven zich insgelijks aan boord van het kon. stoomschip, waar zij uiterst minzaam door H. M. werden ontvangen. Hoogstdezelve scheen uitermate ingenomen met de ontvangst, welke haar was bereid.

De Koningin droeg een granaat rood kleed, gevlochten strooijen hoed met lint en een meerendeels witte shawl. Prins Albert was gekleed in een groenen rok, die tot onder de kin was toegeknoopt, en had eenen hoed op het hoofd. Personen, die de doorluchtige reizigers kenden, maakten de opmerking, dat het zeetogje eenen bruinen tint heeft gegeven aan het voorkomen der Koningin, welke anders bekend staat wegens hare blankheid en schittering van gelaat; prins Albert was welvarend, hoewel de zeereizen hem gewoonlijk ongesteld maken. De Koningin wordt vergezeld door de graven van Liverpool en Aberdeen, alsook door Lady Canning en Miss Hamilton.

Eenige minuten daarna stapte de Koninging van Engeland aan land, den arm aan den Koning der Belgen gevende; de Koningin der Belgen gaf den arm aan Prins Albert. Koningin Victoria werd bij haar aan landstappen begroet door dezelfde toejuichingen, welke bij hare aankomst gehoord werden. H. M. trad de voor haar ingerigte tent binnen, dáár stelde koning Leopold aan H. M. voor den graaf d'Aerschot, den generaal d'Hane en den Heer Conway. Vervolgens stapten koningin Victoria en haar gemaal, benevens HH. MM. in eene opene calêche en, gevolgd door nog vijf rijtuigen, bevattende het gevolg der doorluchtige personen, reden zij naar het paleis, te midden eener ontelbare menigte, die de lucht van haar gejuich deed weergalmen.

De Koningin van Engeland bevond sich reeds lang op het paleis, toen de andere stoomvaartuigen, welke het koninklijke jagt tot geleide gediend hadden, de haven binnen stevenden. Men zag achtervolgens de Vesta, den Prometheus, den Ligtoing en later nog meerdere schepen aankomen.

Onbeschrijfelijk is het schouwspel, hetwelk onze anders zoo kalme, zoo van alle leven ontbloote haven op dit oogenblik oplevert. De schepen, vaartuigen, tot zelfs de kleinste sloepen in de haven en dokken hadden al hunne vlaggen geheschen en aan de Britsche de plaats van eer gegeven. In de stad zelve waren weinige huizen die niet of de nationale of de Engelsche vlag of ook wel beiden uitgestoken hadden.

Na op het paleis een weinig uitgerust te hebben is de koningin eene wandeling op den zeedijk gaan doen. H. M. was aan den arm van koning Leopold, daarop volgde de koningin der Belgen, den arm gevende aan Prins Albert. HH. MM. werden gevolgd door Lady Canning en den Heer Conway. De toevloed van menschen was aanzienlijk, en echter hadden de doorluchtige personaadjen geen geleide noodig; hoe groot de menigte ook was, opende zij zich eerbiedig om HH. MM. door te laten. Van eene andere zijde wandelden de jonge Koninklijke Prinsen met den majoor Hallard, hun gouverneur. Deze dubbele wandeling te midden van personen grootendeels vreemd aan deze stad, aan deze provincie en zelfs aan dit land, was niet de minst belangwekkende episode van dezen schoonen dag. Koningin Victoria had het kleed, hetwelk zij bij hare aankomst droeg, aangehouden, maar H. M. droeg thans eene zwarte mantille à l'Espagnole, met kanten gegarneerd, en eene paille-deriz-hoed met bloemen.

Ten half acht ure was in de groote zaal van het stadhuis een banket van 25 tot 40 couverts. Dit was slechts eene soort van particulier banket; morgen eerst zal het groote officieele feestmaal plaats hebben. De Koning had ter regterzijde de koningin Victoria, ter linkerzijde Lady Seymour. De beide koninginnen zaten naast elkander Prins Albert zat regts van de Koningin. Gedurende den maaltijd liet de muzijk der guides zich hooren. Ten half tien ure zijn HH. MM. op het paleis teruggekeerd.

Gedurende den ganschen avond heeft de volksmenigte niet opgehouden sich door de prachtig verlichte straten te bewegen. Schrijver dezes herinnert zich niet immer eene zoo algemeene illuminatie gezien te hebben. Onderscheidene huizen, onder anderen, dat van den Engelschen consul, waren met transparanten versierd.

Onder de hooge personaadjes, die heden avond of morgen nog verwacht worden, zijn ook nog de Grootvorstin Anna Feodorowna, weduwe van den Grootvorst Constantijn van Rusland en zuster van onzen Koning. De Prins van Hohenlohe wordt met de Prinses zijne gemalin verwacht.

De dag van morgen zal besteed worden aan wandelingen en aan een groot banket van zestig couverts op het stadhuis. Des avonds zal eene tooneelvoorstelling plaats hebben. Een chef de bureau van de directie der schoone kunsten heeft last om, morgen met eenen specialen spoorwegtrein, de voornaamste artistes van den koninklijken schouwburg herwaarts te doen overkomen.

BRUSSEL, 15 *September*.

Heden wordt H. M. Koningin Victoria te Brugge verwacht, morgen te Gent en aanstaanden Maandag te Antwerpen. Van Antwerpen zal de Koningin naar Laeken komen en in den loop van Dingsdag Brussel bezoeken. De terugreis zal niet over

Ostende genomen worden, maar, zoo men meent, over Antwerpen, werwaarts het koninklijke jagt zich zal vervoegen.

— Te St. Pierre, een dorp van het Fransche departement de l'Oise, heeft dezer dagen een hoos twee kinderen, in het gezigt hunner ouders, opgeligt en weggevoerd, zonder dat men tot heden toe, twee uren in het rond, eenig spoor van hen heeft kunnen wedervinden; men vreest dat zij in de rivier Oise geworpen zullen zijn.

GROOT-BRITTANNIE.

Londen, 30 September.

Er is gezegd geworden, dat de beruchte Rebecca in handen van het gezag gevallen zou zijn, maar in hoeverre dit niet regt gezegd kan worden, is nog zeer twijfelachtig, daar het niet onmogelijk is, dat het kostuum en de naam van Rebecca, bij elke onderneming der Rebeccaïten aan den tijdelijken aanvoerder der werkende bende gegeven wordt, en dat de ware raddraaijer de ziel van de geheele bende en alzoo de wezentlijke Rebecca, een onbekend persoon is, die zich niet zelf aan de ondernemingen waagt, en zich alzoo niet aan het gevaar blootstelt, van met de wapens in de hand gevangen te worden. Dit gevoelen schijnt bevestigd te worden, door het volgende schrijven omtrent de gevangenneming van de gewaande Rebecca.

»Swansea, 7 *September*. Het geregt heeft eindelijk de voornaamste hoofden der onlusten, die deze streek sedert zoo lang teisteren, in handen gekregen. De overheden van Carmathen en van Cardigan, onderrigt dat de Rebeccaïten voornemens waren, de laatste tot het innen der regten gevestigde tolhekken te vernielen, hebben derzelver maatregelen daarnaar genomen. Welgewapende politie-agenten hebben de plaatsen omsingeld, waar de bende van Rebecca, zamengesteld uit honderd vijftig, allen als vrouwen vermomde mannen te paard, op het teeken van derzelver hoofd te zaam gekomen was. De muiters deden door hun horenblazen en hun schieten in de lucht genoegzaam van derzelver tegenwoordigheid blijken.

»Toen nu de aanval op de poort Pontardulais begonnen was, hebben de magistraats personen zich onverhoeds aan het hoofd van de gewapende magt vertoond de zamenscholing sommerende uit een te gaan. »*Schiet er ernstig op in*", riepen de hoofden der Rebeccaïten en dadelijk werden zij gehoorzaamd.

»De politie-soldaten hebben twee losbrandingen gedaan en de Rebeccaïten, die velen hunner op de plaats hebben achtergelaten, op de vlugt gedreven.

»Zekeren Hugues, die de rol van Rebecca speelde, is het paard onder het lijf dood geschoten en kort daarna is ook hem zelven de arm verbrijzeld geworden. Eerst na eenen wanhopigen tegenstand, heeft hij zich door de hem omringende overmagt gevangen laten nemen. Hij is een inwoner van het dorp van Llanon. Hij is met twee van zijne aides-de camp overgebragt naar de infermerie der gevangenis van Swansea. Vier anderen zijn naar Carmathen vervoerd.

»Terwijl de gevangenen onder goed geleide overgebragt werden, hoorde men het horengeblaas en het lossen van geweerschoten, de Rebeccaïten oproepen, om zich op nieuw te vereenigen, tot het bevrijden van hunne eedgenooten.

»Men is er in geslaagd, den kogel uit den arm van Hugues te halen.

»De gevangenneming is van gewigt, maar waarschijnlijk zijn er nog meer Rebecca's, en in alle gevallen is er nog Miss Cromwell, die tot dus verre aan alle nasporingen heeft weten te ontkomen."

— De Ex-Regent van Spanje, Generaal Espartero, heeft de uitnoodiging tot een diner bij den Lord-Mayor, tegen den 26 dezer aangenomen, alwaar hij een aanzienlijk gezelschap zal ontmoeten, waaraan de Burggraaf Palmerston en de Graaf van Clarendon zullen deel nemen.

FRANKRIJK.

Parijs, 14 September.

De fraaije Noord-Amerikaansche stoomboot *Missouri*, die voor 44 stukken geboord was en er 28 voerde, is in den nacht van 26 op 27 Augustus, bij Gibraltar, zeer digt voor den wal, verbrand. — Het vuur was, hoe, weet men niet, in den voorraad steenkolen geraakt, en alle pogingen om het te dooven zijn vruchteloos geweest. De Engelsche stoomboot *Locust* heeft de aan boord zijnde menschen gered. De *Missouri* was naar Canton bestemd, werwaarts hij den nieuwen ambassadeur der Vereenigde Staten bij den Keizer van China overbragt. Door het gebeurde ongeluk ziet zich deze zending dus vertraagd.

— Ook onze ambassade naar China schijnt zulks te zullen worden. Derzelver vertrek was tegen de laatste helft der tegenwoordige maand September bepaald, maar men zegt thans, dat de heer Lagrenée, alvorens op reis te gaan, eenige meerdere zekerheid zal afwachten omtrent het gerucht, dat de Keizer van China geweigerd zou hebben, het met Engeland gesloten traktaat van Ning-Po te ratificeren.

ADVERTISSEMENTEN.

De Heer ROBERT ANDERSON BALFOUR, door de Commissie van *Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt* als MEDICINÆ DOCTOR geimmatriculeerd zijnde, zoo wordt hiervan door deze aan belanghebbenden kennis gegeven.

Paramaribo, den 22 November 1843.

De Scriba der Commissie voornd.,
JOHs. ABRAHAMSZ.

Paramaribo, *den* 23 *November 1843.*

Ter informatie van belanghebbenden is dienende, dat de Boedels-beschrijvingen van de *solvente* Boedels CARL FRIEDRICH BERNARD, JACOB CHRISTIAAN LUCAS, en FRANCINA van WEIJS, als mede de rekening en verantwoording, benevens de daarop geformeerde balance, van de *insolvente* Boedels JAMES HOLDRIDGE, en SIMON FREDRIK DOMPIG, gedurende den tijd van *drie* weken, ter Secretarij van het Commissariaat voor het Departement der *Onbeheerde Boedels* ter visie liggen; met intimatie voor zoo verre laatstgemelde Boedels aangaat, om, wanneer de Crediteuren eenige aanmerkingen, het zij op de gegrondheid of de hoegrootheid der daarbij voorkomende schuldvorderingen, het zij op de rangschikking der Crediteuren, of eenige remarkes of debatten op de rekening en verantwoording mogten hebben, daarvan binnen den tijd van *drie* weken na de dag waarop de bevoegdheid om van deze stukken visie te nemen is geëxpireerd, bij behoorlijk schrijven aan Commissarissen te doen blijken.

De Secretaris,
F. C. COBLIJN.

Aanstaande Zaturdag den 25sten dezer, des morgens ten zes uren, zal de gewone *Exercitie* met de *BRANDSPUITEN* plaats vinden; zullende de Brandmeesters, Onder-Brandmeesters en verdere Werklieden, ten half zes uren present moeten zijn aan het lokaal der Spuit, waartoe zij behooren.

Paramaribo, den 21 November 1843.

De Opper-Brandmeester,
H. G. ROUX.

(28890) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname, belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 24sten November 1843 des voormiddags om *half negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Den Slaaf *Johannis*, bekend staande ten namen van de minderjarigen J. J. A. en J. R. M. van LOBBRECHT.

Paramaribo, den 20 November 1843.

T. M. SCHOTBORGH.

A. SALOMONS,

Vendumeester, zal op Woensdag en Vrijdag, den 29sten dezer en 1e. December e. k., des namiddags om 4 uren, ten huize van den Heer A. W. OPPENHEIMER, aan de *Waterkant*, verkoopen:

Elegante MEUBELS, ZILVER, PLEET-PORCELEIN- en GLASWERK, *BOEKEN*; een zesriems *TENT-CORJAAL*, een *TILBURY* en wat verder ten voorschijn zal worden gebragt.

De Goederen zijn *twee* dagen vóór- en op de verkoopdagen te bezigtigen. (28891)

De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal over *veertien* dagen, verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Dominé Straat*, bekend onder La. C. No. 168; aankomende den Boedel wijlen Mevrouw de Wed. MALMBERG.

De koop-conditien liggen ten huize van voornoemden Vendumeester ter *visie*. (28924)

Anecdote.

De tooneelspeler Dominique Biancolelli werd door den Kardinaal Mazarin, van Bologne naar Parijs geroepen, om zich bij eene troep Italiaansche comedianten te voegen. Hij speelde er zoo goed en zoo grappig de rol van Arlequin, dat zijne medespelers toen hij stierf, gedurende eene maand hun schouwburg sloten. Bij zijne talenten om in de pantomime uit te munten, voegde hij al de hoedanigheden, die een goed mensch kenmerken en hij werd begraven in de kerk van St. Eustachius achter het koor.

Lodewijk XIV hield veel van Dominique en liet hem dikwerf toe aan zijne tafel, die hij altoos door zijne geestige boerten vervrolijkte. Eens toen hij weder den Arlequin had gespeeld, nam de Koning hem mede naar zijn paleis om gemeenschappelijk met hem het avondmaal te gebruiken. Onder andere spijzen werd er ook een gebraden patrijs, voorgediend op een gouden schotel van zeer groote waarde. »Die schotel is voor Dominique," zeide Lodewijk XIV, terwijl hij den hofdienaar tot hem zond. »Wat Sire," riep deze uit, »en de patrijs ook?" »En de patrijs ook," zeide Lodewijk XIV lagchende, die den gouden schotel nu aan Dominique, voor zijn gouden inval ten geschenke gaf.

De acteurs van het Fransche tooneel wilden de Italiaansche acteurs beletten om hunne stukken in Fransch te spelen. Lodewijk XIV wilde dit zelf eens beslechten en daarom liet hij de twee partijen voor zich komen. De tooneelspeler Baron aan de partij der Fransche en Dominique die der Italiaansche acteurs opnemen. Baron mogt het eerst spreken en verdedigde zijne zaak door eene lange redevoering, te houden, over de voorregten, die de leden van het Fransche tooneel meenden te bezitten. Toen de beurt aan Dominique kwam, zeide hij tot den Koning. »Maar Sire hoe zal ik spreken . . . . ?" Spreek zoo, als gij wilt, hernam Lodewijk XIV. »Meer verlang ik niet," zeide Dominique, »ik heb mijne zaak reeds gewonnen. »Baron wilde nog tegenwerpingen maken en zeide, dat het weer zulk eene Italiaansche streek was en dat die niet door moest gaan, maar de Koning hernam, dat hij immers zich zelven niet kon tegenspreken en de Italiaansche tooneelisten gaven verder ongemoeid hunne voorstellingen, in de Fransche taal.

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.